

Sygn. akt I ACa 606/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSA Paweł Czepiel (spr.)

SSA Regina Kurek

SSA Marek Boniecki

Protokolant: Julia Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2023 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa E. Ł. (1) i P. Ł. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuraturze Okręgowej w J., Skarbowi Państwa – Komendzie Wojewódzkiej Policji we W., K. H. (1) i S. G. (1)

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji powoda P. Ł. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 9 lutego 2022 r., sygn. akt I C 860/19

oddala apelację,

odstępuje od obciążania powoda P. Ł. (1) kosztami postępowania apelacyjnego,

przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego N. R. kwotę 8640 zł (osiem tysięcy sześćset czterdzieści złotych) w tym podatek VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu powodowi P. Ł. (1) w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 19 października 2023 r.

Zaskarżonym wyrokiem **Sąd Okręgowy w Krakowie** oddalił powództwo, odstąpił od obciążenia powodów kosztami procesu i przyznał ze środków Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz radcy prawnego N. R. kwotę 11.520 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodom z urzędu.

Sąd Okręgowy ustalił, że L. Ł. (1) zmarł dnia (...) r. w L., a spadek po nim odziedziczyli powodowie - żona E. Ł. i syn P. Ł. po 1/2 części.

Na mocy aktu notarialnego z 18 marca 2010 r. G. P., powód P. Ł. (1) i pozwany S. G. (1) zawiązali spółkę pod firmą Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej w uzasadnieniu jako spółka (...)), której celem była komercjalizacja wynalazków autorstwa L. Ł. (1).

W akcie notarialnym zawarto również pierwszy protokół Zgromadzenia Wspólników spółki, w którym Wspólnicy powołali jako Prezesa Zarządu – powoda P. Ł. i pierwszą Radę Nadzorczą w osobach: L. Ł. (1) - Przewodniczący Rady Nadzorczej, G. P. - Członek Rady Nadzorczej oraz pozwany S. G. - Członek Rady Nadzorczej.

Powód P. Ł. funkcję Prezesa Zarządu pełnił do 10 maja 2013 r.

W dniu 4 stycznia 2011 r. do Urzędu Patentowego RP zgłoszono dwa opisy patentowe. Jako uprawnionych z patentu wskazano spółkę (...), a jako twórców wynalazku powoda P. Ł. (1) i pozwanego S. G. (1).

W dniu 23 kwietnia 2013 r. L. Ł. i powód P. Ł. zawiązali kolejną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) w K. (dalej w uzasadnieniu jako spółka (...)). Spółka została zawiązana w celu prowadzenia działalności pożytku publicznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - prowadzenia działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechniania i wdrażania nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej, a także nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania.

W dniu 6 maja 2013 r. powód P. Ł. jeszcze jako Prezes Zarządu spółki (...) o nr KRS (...) (cedent) zawarł z L. Ł. działającym jako Prezes Zarządu i powódką E. Ł. (1) działającą jako pełnomocnik wiceprezesa Zarządu spółki (...) powstałą na mocy aktu notarialnego Rep. (...)nr (...) (cesjonariusz), umowę przeniesienia praw i obowiązków Umowę konsolidacyjną.

W punkcie 1, na podstawie umowy konsolidacyjnej z 6 maja 2013 r. zawartej pomiędzy podmiotami grupy (...) a spółką (...) w organizacji strony zgodnie oświadczyły, że przenieszone są wszelkie prawa i obowiązki związane z realizacją projektu współfinansowanego ze środków budżetu krajowego oraz wspólnotowego o nr (...) i umowy z nim związanej o nr (...)

W punkcie 2 umowy strony oświadczyły, że spółka (...) w organizacji jako prawny kontynuator przyjmuje na siebie wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy (...) W związku z czym Cedent przenosi na Cesjonariusza zawartą umowę o nr (...)

Wszystkie zasoby (...) spółki (...), powód P. Ł. przekazał na inne konta, które stanowiły własność członków jego rodziny.

W związku z tym, pełnomocnicy, w tym pozwany K. H. (1), reprezentujący spółkę (...), która miała już nowego Prezesa Zarządu - D. J., skierowali do Prokuratury Rejonowej w J. pismo z 16 lipca 2013 r. zawierające wniosek o zabezpieczenie dowodów przestępstwa, a to zabezpieczenie pieczęci, komputerów, nośników informacji, dokumentów dot. wynalazków oraz innych przedmiotów stanowiących własność pokrzywdzonej spółki (...), a znajdujących się w posiadaniu powodów P. Ł. i E. Ł. oraz L. Ł. (1), K. Ł., A. L..

Działalność spółki (...) przed 2013 r., znalazła się w kręgu zainteresowania KW Policji we W., Prokuratury Okręgowej i Sądu Okręgowego w J..

W dniu 5 września 2013 r. Sąd Okręgowy w J., po rozpatrzeniu sprawy z powództwa L. Ł. skierowanej przeciwko spółce (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, mocą którego nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 968.597 zł z ustawowymi odsetkami od 2 lipca 2013r. i kwotę 19.325 zł kosztów procesu.

Od ww. nakazu zapłaty spółka (...) reprezentowane przez pełnomocnika adwokata K. H. (1) wniosło zarzuty domagając się m.in. uchylecia wydanego nakazu zapłaty i oddalenia powództwa. Spółka (...) zakwestionowała zasadność roszczenia L. Ł. dotyczącego zapłaty wynagrodzenia z tytułu umowy o dzieło zabezpieczonej wekslem oraz deklaracją wekslową, które to żądanie jest nienależne. Pełnomocnik przedstawił twierdzenia co do okoliczności zawarcia umowy o dzieło będącej przedmiotem postępowania, to jest wskazywał, że umowa o dzieło, datowana przed pozbawieniem powoda P. Ł. prawa reprezentowania spółki (...), a która miała w założeniu nałożyć na ww. spółkę obowiązek

zapłaty bardzo wysokiego wynagrodzenia za świadczenie, które nigdy nie zostało na rzecz powódki wykonane. W zarzutach podniesiono także, iż kondycja (...) spółki (...), która nie posiada środków na zapłatę takich należności i brak odzwierciedlenia długu z umów o dzieło w dokumentacji księgowej spółki, wskazuje, że działanie takie jako sprzeczne z jej interesem, w sytuacji, gdy nie istnieją dowody pozwalające uznać ekwiwalentność świadczeń L. Ł. w stosunku do określonego w umowie o dzieło wynagrodzenia, przy jednoczesnym uwzględnieniu, że L. Ł. w udzielonym prawie ochronnym do patentu nie został wymieniony jako twórca. Jako konkluzję wywodów, pełnomocnik powołał przepisy prawa materialnego, których podstawę stanowiły wskazane okoliczności, to jest twierdzenie, że umowa o dzieło przewidywała nadzwyczaj wysokie wynagrodzenie na rzecz L. Ł. jako członka rady nadzorczej spółki (...) bez uzyskania wymaganych przepisami k.s.h. zgód, co z kolei czyniło uprawnionym wniosek, że umowa ta (i analogicznie inne podobne umowy) abstrahowały od interesu prawnego i możliwości ekonomicznych spółki (...), która nie miała środków na zaspokojenie podobnych roszczeń, co w efekcie było sprzeczne z jej interesem.

W zarzutach pełnomocnik zaoferował dowody i argumenty natury prawnej, które miały pozwolić na skuteczną obronę przed roszczeniami L. Ł. (1).

Pozwany K. H. (1) jako adwokat, od 2013 r. w ramach spółki, której był współnikiem (...) spółka partnerska, wykonywał obsługę prawną w zakresie toczących się postępowań sądowych, w tym reprezentował spółkę (...) w sprawach dotyczących ustalenia nieistnienia stosunków prawnych z umów zawieranych pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (dalej w uzasadnieniu jako spółka (...)) a spółką (...). Jako adwokat występował też w imieniu A. J. w postępowaniu karnym i w sprawach o ochronę uchwał. Spółkę (...) założoną przez powoda P. Ł. i L. Ł. (1) reprezentuje do dzisiaj. W sprawach cywilnych dotyczących zawartych przez powoda - jako Prezesa Zarządu spółki (...) umów, na podstawie których dokonywał on sprzedaży praw patentowych i majątkowych, a także praw wynikających ze zgłoszeń patentowych, które przysługiwały spółce (...) na rzecz spółki (...), Sąd Okręgowy w L. orzekał wielokrotnie.

I tak, między innymi wyrokiem z 13 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w L. ustalił nieistnienie stosunku prawnego wynikającego z umowy zatytułowanej Umowa kupna/ sprzedaży (Przejęcia Praw), dotyczącej przeniesienia wszelkich praw, tytułów i korzyści z i do wynalazków zgłoszonych do Urzędu Patentowego jak i będących obecnie w przygotowaniu zawartej w dniu 24 kwietnia 2013 r. pomiędzy spółką (...) a spółką (...).

Tożsame orzeczenie zostało wydane w dniu 13 listopada 2014 r., w którym ustalone zostało nieistnienie stosunku prawnego wynikającego z umowy zatytułowanej Umowa kupna/ sprzedaży (Przejęcia Praw), dotyczącej przeniesienia praw do rozwiązań technicznych tak zgłoszonych do Urzędu Patentowego jak i będących obecnie w przygotowaniu zawartej w dniu 24 kwietnia 2013 r. pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. a spółką (...).

Także wyrokiem z 12 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w L. ustalił nieistnienie stosunku prawnego wynikającego z umowy zatytułowanej Cesja praw do patentu, dotyczącej przeniesienia praw do patentu o numerze (...) pod nazwą(...) zawartej w dniu 6 maja 2013 r. pomiędzy spółką (...) a spółką (...).

Kolejny wyrok Sąd Okręgowy w L. wydał w dniu 31 marca 2015 r., mocą którego ustalił nieistnienie stosunku prawnego wynikającego z umowy sprzedaży (przejścia praw) z 24 kwietnia 2013 r. zawartej pomiędzy spółką (...) a spółką (...), mocą której przeniesiono na ww. spółkę wszelkie prawa do symbolu słowno - graficznego (...).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla W. z 31 stycznia 2014 r. uchylono postanowienie Referendarza Sądowego z 8 lipca 2013 r. w przedmiocie wpisu spółki (...) w organizacji do KRS i wykreślił ww. podmiot z KRS wskazując, iż firma wnioskodawcy nie odróżnia się dostatecznie od firm spółek grupy (...).

W dniu 20 marca 2014 r. pozwany S. G. (3) został przesłuchany w charakterze świadka przez pracowników Urzędu Skarbowego w W. w obecności powoda P. Ł. - Prezesa Stowarzyszenia (...) i członka zarządu. Pozwany zeznał, że nie pełnił żadnej funkcji ani obowiązków w Stowarzyszeniu, nie otrzymywał także wynagrodzenia ani nie czerpał korzyści w innej postaci. Wskazał, że uczestnictwo w Zarządzie jest wynikiem kilkunastoletniej współpracy naukowo-badawczej z ojcem powoda P. Ł. - L. Ł. (1). Pozwany S. G. na większość pytań udzielał odpowiedzi nie wiem lub nie mam wiedzy. Powód P. Ł. jako Prezes Stowarzyszenia oświadczył w związku z tym, że pozwany S. G. od początku

istnienia Stowarzyszenia pełnił funkcje konsultanta naukowego i patrona prestiżowego ze względu na swój dorobek naukowy i znajomość problematyki. Funkcja ta była pełniona honorowo i w wyspecjalizowanym zakresie i nie była związana z działalnością gospodarczą lub finansami Stowarzyszenia, a więc nie ponosi żadnej odpowiedzialności za działania z tym związane. Pozwany S. G. potwierdził to oświadczenie. Na pytania zadawane przez powoda P. Ł. wskazał, że nie wie skąd się wzięły problemy finansowe z rozliczeniem podatku VAT i że rezygnacja ze współpracy w Zarządzie, w szczególności z powodem, podyktowana była informacjami, które uzyskał w trakcie spotkania ze współnikami (...) (bez udziału powoda) w dniu 10 maja 2013 r., w obecności adwokata i sporządzonego przez niego na tą okoliczność protokołu, dotyczące rzekomo przestępczej działalności Prezesa i na podstawie zeznań złożonych przez współpracownika (...)w firmie adwokackiej (...) i spółka.

W dniu 24 grudnia 2014 r. powód P. Ł. wysłał wiadomość sms do pozwanego S. G. o treści: Witam. Panie profesorze oczekujemy odpowiedzi w sprawie spotkania z adwokatem. Jednocześnie Pana brak reakcji potraktujemy jako jednoznaczną deklarację, iż współpracuje Pan z grupą przestępczą Pana J. o czym poinformuje odpowiednie służby oraz władze (...). Wesołych świąt życzy P..

Pismem z 26 marca 2015 r. powód złożył zawiadomienie do US w W. wskazując w nim, że pozwany S. G. osiągnął ze sprzedaży udziałów w spółce (...) na rzecz A. J. kwotę kilkadziesiąt razy większą (500.000 zł) aniżeli zadeklarowana w umowie kupna sprzedaży (5.000 zł).

Prokurator Prokuratury Okręgowej w J. M. Z. (1) w dniu 2 marca 2018 r. wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt (...), na mocy którego zażądał od powoda P. Ł. wydania rzeczy mogących stanowić dowód w postępowaniu karnym w postaci oryginałów dokumentacji wytworzonej w okresie od 2012 do 2014 r. w spółkach (...), (...) spółka z o.o., (...) sp. z o.o. oraz w (...) sp. z o.o., jak i dokumentacji związanej z roszczeniami spółek grupy E. wobec innych podmiotów, jak i roszczeniami jakichkolwiek podmiotów wobec spółek grupy (...), a także dokumentacji dotyczącej realizowanych projektów i składanych zamówień, jak i rozliczeń finansowych bądź dokumentujących ich istnienie, a w szczególności weksli bądź deklaracji wekslowych, wniosków o promesy, wydanych promes kredytowych, a także pełnomocnictw wystawionych na poszczególne osoby, a uprawniających do działania w imieniu organów spółek i innych podmiotów z grupy (...) - tak w formie papierowej, jak i na nośnikach danych, w przypadku posiadania przez P. Ł. (1) dokumentów w formie elektronicznej. W punkcie 2 postanowienia postanowiono, że w razie odmowy dobrowolnego wydania rzeczy, przeprowadzić przeszukanie pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych użytkowanych przez powoda P. Ł. w B., bądź w innym miejscu jego przebywania lub zamieszkiwania, użytkowanego przez niego samochodu, innych pomieszczeń gospodarczych użytkowanych przez niego celem ujawnienia, odebrania i zatrzymania na potrzeby postępowania karnego wymienionych w postanowieniu rzeczy. Realizację postanowienia zlecono funkcjonariuszom KW Policji we W..

W uzasadnieniu postanowienia Prokurator wskazał, że w toku postępowania niezbędne jest uzyskanie oryginałów dokumentów, z których wiele w kopiach pojawiło się w toku różnych postępowań zainicjowanych zawiadomieniami członków zarządu spółek grupy (...) bądź innych podmiotów. Wskazano też, że zachodzą podstawy do przypuszczenia, że dokumenty te mogą znajdować się we władaniu powoda P. Ł., w przeszłości członka zarządu ww. spółek, a tym samym zasadna jest weryfikacja tej okoliczności poprzez zwrócenie się do niego o wydanie tych rzeczy, a w razie odmowy wydania, przeszukanie zajmowanych pomieszczeń. Prokurator podał też, że zachodzi potrzeba uzyskania oryginałów dokumentów związanych ze składanymi wnioskami o dofinansowania, jak i pełnomocnictw dla osób działających w imieniu organów podmiotów grupy (...) oraz że zasadne jest zlecenie wykonania czynności funkcjonariuszom jednostki Policji, która prowadzi śledztwo w tej sprawie, co powinno zapewnić rzeczowe zatrzymanie tylko tych dokumentów, które mają znaczenie dla postępowania, ewentualnie, w przypadku ujawnienia innych, które mogą mieć znaczenie dowodowe dla prowadzonego postępowania.

Na podstawie ww. postanowienia, w dniu 13 marca 2018 r. funkcjonariusz policji z (...) we W. sporządził spis i opis rzeczy znalezionych w toku przeszukania, wśród których znalazła się deklaracja wekslowa - oryginał - wystawiona przez powoda P. Ł. na rzecz L. Ł. zawarta w dniu 19 kwietnia 2010 r. z podpisami o treści P. Ł. (1) w imieniu spółki (...), A. L. w imieniu Fundacji (...), podpisem nieczytelnym w imieniu Stowarzyszenia (...).

Postanowienie Prokuratora z 2 marca 2018 r. zostało zaskarżone przez powodów, którzy wnieśli o jego uchylenie jako bezpodstawnego, gdyż obejmowało dokumenty, które powód P. Ł. próbował kilkakrotnie dostarczyć Prokuraturze już wcześniej, lecz odmówiono ich przyjęcia na Policji w J. i z uwagi na negatywne konotacje tego postanowienia, które mogą zostać powołane na niekorzyść powoda P. Ł. jako rzekome dowody niewydane dobrowolnie, lecz wskutek przeszukania.

Sąd Rejonowy w J. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Powód P. Ł. pozostaje w leczeniu poradni zdrowia psychicznego od 2016r.

Ostatecznie spółka (...) założona przez powoda P. Ł. i L.Ł. została zarejestrowana pod firmą (...) sp. z o.o. z uwagi na fakt, że sąd rejestrowy odmówił zarejestrowania spółki (...) w związku ze zbieżnością nazw.

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w J. z 26 września 2019r. powodowie zostali uznani za winnych zarzucanych im czynów i między innymi orzeczono w stosunku do powoda P. Ł. karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności na okres próby wynoszący pięć lat, zakaz zajmowania w spółkach prawa handlowego stanowisk związanych z pozyskiwaniem, dysponowaniem i wydatkowaniem takich środków, zakaz pełnienia stanowisk i funkcji w spółkach prawa handlowego, w tym także funkcji prokurenta na okres pięciu lat i obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz spółki (...) kwoty 1.200.000 zł

Sąd Okręgowy stan faktyczny w sprawie ustalił na podstawie dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości. Powodowie nie przedstawili dowodów, które mogłyby podważyć ich treść. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę wyjaśnienia pozwanego K. H.. Zeznania powodów Sąd Okręgowy pominął (art. 235² k.p.c.), bowiem pomimo wezwania, nie stawili się oni na rozprawę. Nie usprawiedliwili także swojej nieobecności.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 235² k.p.c. pominął dowód z dokumentów w postaci dyplomów, medali i listu gratulacyjnego, z informacji (...), wydruku z Gazety (...), wyroku TK oraz dowód z opinii biegłych z zakresu grafologii, z zakresu psychiatrii i psychologii, a także przesłuchania świadków.

Zaoferowane jako dowody artykuły naukowe, publikacje i nagrody nie mają znaczenia dla ustalenia okoliczności istotnych w sprawie i nie stanowią podstawy do oceny ewentualnego naruszenia dóbr osobistych powodów. Nie stanowią również podstawy do oceny ewentualnej krzywdy, jakiej powodowie mogli dostać.

Wydruk ze strony internetowej Gazety (...) oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego w żaden sposób nie są powiązane z niniejszym postępowaniem.

Wnioskowani świadkowie mieli zeznawać na okoliczność naruszenia dóbr osobistych powodów oraz niezgodnego z prawem działania organów władzy publicznej i na okoliczność wartości wynalazków powodów i wynalazków L. Ł. i ich unikalnego zastosowania w wielu branżach. Zdaniem Sądu Okręgowego dowód ten był nieprzydatny do wykazania zasadności roszczeń powodów. Ponadto, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie (z dokumentów) był wystarczający do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W tej sytuacji przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków prowadziłoby do niepotrzebnego przedłużenia postępowania. Z podobnych względów Sąd Okręgowy pominął wniosek o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych.

Sąd Okręgowy pominął też dowód z opracowania obejmującego pierwszą firmę powoda pod tytułem Historia wynalazku znanego jako (...) (k. 156- 195) złożonego przez powoda P. Ł., bowiem jest to dokument prywatny sporządzony przez powodów i nie stanowi dowodu na bezprawność działania pozwanych.

Sąd Okręgowy oddalił też wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z akt spraw sądowych prowadzonych przez Sądy Rejonowy i Okręgowy w J., przez Wydziały Gospodarcze i Karne tych Sądów, a także z akt Prokuratury Okręgowej w J. i z akt Sądu Okręgowego L. w L., bowiem wnioski te zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. Sąd Okręgowy podkreślił, że to wnioskującego o przeprowadzenie dowodu obciąża powinność ich wskazania (por. art. 126 § 1 pkt 3

k.p.c.), a bez stosownych informacji w tym zakresie nie można zbadać istotności faktu z punktu widzenia przedmiotu procesu, jego spornego charakteru i zdatności wykazania wskazanym środkiem dowodowym. Dowodem co do zasady mogą być przy tym określone dokumenty zawarte w innej sprawie, a nie akta sprawy. Wprawdzie judykatura nie wyklucza dopuszczalności poddania merytorycznej ocenie ogólnie sformułowanego wniosku o przeprowadzenie dowodu z akt innej określonej sprawy, ale tylko wyjątkowo, gdy strona nie może bliżej oznaczyć swego wniosku (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 listopada 2015 r., IV CSK 52/15). W sytuacji, gdy akta są stronie znane, ma do nich dostęp, jak w tym wypadku, stosowne dokumenty można było skonkretyzować i wnosić o przeprowadzenie z nich dowodu.

Sąd Okręgowy pominął dowód z zeznań stron wobec ich nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie na którą zostali wezwani celem przeprowadzenia dowodu.

Sąd Okręgowy wskazał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, że powodowie domagali się ochrony dóbr osobistych na podstawie art. 23 k.c. i 24 k.c. w związku z art. 448 k.c.

Sąd Okręgowy odwołał się do ww. przepisów i wskazał, że w orzecznictwie i doktrynie zaznacza się, że rozpoznając sprawę w przedmiocie ochrony dóbr osobistych sąd powinien w pierwszej kolejności ustalić, czy doszło do naruszenia dobra osobistego, a dopiero w przypadku pozytywnej odpowiedzi ustalić, czy działanie pozwanego było bezprawne (por. Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2004 r., V CSK 609/03). Kwalifikowanie określonego zachowania jako naruszenie dóbr osobistych nie może się przy tym odbywać według miary indywidualnej wrażliwości (oceny subiektywnej) żądającego ochrony, który czuje się dotknięty zachowaniem innej osoby, ale powinno uwzględniać elementy obiektywne, a więc mieć na uwadze odczucia przeciętnej odbiorcy-osoby rozsądnej i racjonalnie oceniającej, nieobciążonej uprzedzeniami, nieskłonnej do wyrażania ekstremalnych sądów (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 czerwca 2017 r., I CSK 272/16). Jak wskazuje treść art. 24 k.c., obowiązek udowodnienia, że doszło do naruszenia dóbr osobistych, spoczywa przy tym na stronie powodowej.

Przed wskazaniem szczegółowych motywów rozstrzygnięcia wspomnieć należy, iż pomimo, że z roszczeniem wystąpili P. Ł. oraz E. Ł., uzasadnienie pozwu skupia się jedynie na krzywdzie doznanej przez powoda P. Ł.. W szczególności, nie wynika z niego, w jaki sposób pozwani mieliby naruszyć dobra osobiste powódki E. Ł.. Także z dołączonych dokumentów nie można takich informacji uzyskać.

Strona pozwana ad. 1 - Skarb Państwa - Prokuratura Okręgowa w J. i Komenda Wojewódzka Policji we W.

Sąd Okręgowy odniósł się do żądania powodów dotyczącego strony pozwanej ad. 1, to jest zaprzestania rozpowszechniania nieprawdziwych informacji dotyczących nieposiadania praw wynalazczych przez L. Ł. i powoda P. Ł. oraz wypłaty zadośćuczynienia od Skarbu Państwa i pozwanego ad. 2 K. H. kwoty 1.800.000 zł na działalność stowarzyszenia wskazanego w pozwie i wypłaty renty w kwocie 1000 zł miesięcznie wobec uszczerbku na zdrowiu psychicznym spowodowanym przez niezgodne z prawem działania organów władzy publicznej wskazać należy, iż powodowie nie wykazali na czym polegać miały działania pozwanego ad. 1 skutkujące naruszeniem dóbr osobistych powodów i nie udowodnili, aby tego typu działania miały miejsce. Z materiału dowodowego nie wynika, aby zachodził związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy działaniem jednostek Skarbu Państwa, a naruszeniem dóbr osobistych powoda P. Ł..

W sprawie należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na fakt, że działania strony pozwanej, które w ocenie powodów miały doprowadzić do naruszenia ich dóbr osobistych, nie mogą być do takich zakwalifikowane, bowiem fakt wydania, a następnie utrzymania w mocy postanowienia o przesłuchaniu i wydaniu rzeczy zaprzecza twierdzeniu, iż działanie jednostek Skarbu Państwa w tym zakresie było bezprawne. Pozwane jednostki Skarbu Państwa nie dopuściły się w sprawie rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, o którym można mówić wyłącznie w kontekście komunikatu skierowanego do znacznej grupy odbiorców lub do grupy odbiorców niezidentyfikowanych, co powoduje,

że informacja staje się powszechnie znana. Tymczasem działania pozwanych jednostek Skarbu Państwa ograniczały się do prowadzenia postępowań karnych, a komunikaty były zawarte w uzasadnieniach bądź decyzjach, a tym samym nie stanowiły rozpowszechniania.

Odnosząc się do zarzutów powodów w zakresie pozbawienia ich prawa do obrony w zakresie odnoszącym się do zachowań Komendy Policji we W. i jednostek podległych i Prokuratury Okręgowej w J. wskazać należy, że nie zostało przez nich wykazane, aby na jakimkolwiek etapie postępowania ich prawa w tym zakresie były ograniczane.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego nie ma przesłanek do stwierdzenia, aby w wyniku działań strony pozwanej ad. 1 doszło do naruszenia dóbr osobistych powodów. Podkreślenia wymaga, że powodowie mieli świadomość, że toczy się postępowanie przygotowawcze w sprawie pod sygn. (...), które dotyczyło m.in. uzasadnionego podejrzenia przedkładania podrobionych i nierzetelnych dokumentów. Powinni więc mieć świadomość, że ich postawa wobec organów ścigania może doprowadzić do zastosowania wobec nich (w szczególności wobec powoda P. Ł.) środków, które miałyby go przymusić do wydania określonych rzeczy.

Oceniając sytuację powodów z obiektywnego punktu widzenia, przy wzięciu pod uwagę toczących się postępowań sądowych oraz wiedzy w przedmiocie toczącego się postępowania przygotowawczego oraz nie przedłożenia przez powoda P. Ł. żądanych dokumentów, fakt wydania postanowienia o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu oraz zrealizowanie żądań w nim zawartych przez funkcjonariuszy KW Policji we W. nie powinien być dla nich, a w szczególności dla powoda P. Ł., zaskakujący i stanowić dolegliwości tak głębokiej, żeby stanowiła naruszenie dobra osobistego.

Działanie Prokuratury oraz KWP we W. miało także doprowadzić powodów, a w szczególności powoda P. Ł., do pogorszenia stanu zdrowia psychicznego. Przyjęcie, że rzeczywiście doszło do naruszenia tego dobra jest warunkowane stwierdzeniem, że działania jednostek Skarbu Państwa były bezprawne. Jak wskazano zaś już wyżej, nie ma podstaw do przyjęcia, aby działania te zakwalifikować jako bezprawne i z tego względu nie sposób również przyjąć, żeby doszło do naruszenia dóbr osobistych powodów w postaci zdrowia psychicznego, czego skutkiem miałyby być utrata możliwości pracy zarobkowej powoda P. Ł. i tym samym pozbawienie go źródła utrzymania koniecznego dla kontynuacji leczenia przewlekłego schorzenia w postaci zaburzeń afektywnych - dwubiegunowych. Dodatkowego podkreślenia wymaga przy tym, że powodowie nie przedstawili dowodu na to, że w wyniku działań jednostek Skarbu Państwa z 2018 r. doszło u nich do pogorszenia stanu zdrowia. W szczególności, z dołączonej do wniosku o zwolnienie od kosztów historii choroby powoda P. Ł. wynika, że pozostaje on w leczeniu poradni zdrowia psychicznego od 16 marca 2016 r., a zatem jego choroba miała początek wcześniej aniżeli działania pozwanej ad. 1. Wskazuje na to także sformułowane żądanie, bowiem powód P. Ł. twierdził, iż naruszenie jego dóbr osobistych w postaci zdrowia psychicznego, skutkowało utratą możliwości pracy zarobkowej i pozbawienie go źródła utrzymania koniecznego dla kontynuacji leczenia przewlekłego schorzenia w postaci zaburzeń afektywnych - dwubiegunowych. Wynika z tego, że powód P. Ł. już wcześniej leczył się na przewlekłe schorzenie. Ponadto, w aktach sprawy brak jest dokumentacji medycznej wskazującej na pogorszenie się stanu zdrowia powodów po tym czasie. Powodowie nie stawili się także na wezwanie Sądu Okręgowego i nie złożyli w tym zakresie zeznań. Co prawda, powodowie wnieśli o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych w tym przedmiocie, lecz wobec braku przesłanek mogących wskazywać na ich problemy zdrowotne po podjętych przez jednostki Skarbu Państwa działaniach, Sąd Okręgowy uznał przeprowadzenie tego dowodu za niepotrzebne.

Dodatkowo Sąd Okręgowy wskazał, że nawet w razie hipotetycznego przyjęcia, że działania strony pozwanej doprowadziły do naruszenia dóbr osobistych powodów, to odpowiedzialność strony pozwanej będzie wyłączona z uwagi na brak bezprawności. Organy postępowania przygotowawczego zebrały materiał dowodowy wskazujący na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez powoda zarzucanych mu czynów. W dniu 26 września 2019 r. został zresztą wydany nieprawomocny wyrok Sądu Okręgowego w J. III Wydział Karny przesądzający o trafności stawianych powodom zarzutów.

Powodowie nie zdołali zatem wykazać, aby postępowanie pozwanych jednostek Skarbu Państwa było nieprawidłowe i nosiło znamiona bezprawności.

Pozwany ad. 2 K. H. (1)

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, pozwany ten nie dopuścił się działań naruszających dobra osobiste powodów w sprawie, a zwłaszcza nie podejmował działań, których skutkiem byłyby współpraca z którymkolwiek z pozwanych lub innych osób trzecich oraz naruszenie dóbr osobistych powodów. Nie zostało zdaniem Sądu Okręgowego wykazane, aby pozwany samodzielnie podejmował działania mogące skutkować naruszeniem dóbr osobistych powodów.

Z treści uzasadnienia pozwu wynika, że pozwany K. H. miał działać na szkodę powodów poprzez udział w spisku, czy też należeć do grupy zorganizowanej przez osoby prywatne i przedstawicieli organów państwowych, której celem było pokrzywdzenie powodów. Jednym z twierdzeń pozwu było wywieranie przez pozwanego wpływu na pozwanego S. G. poprzez informowanie, że miało dojść do sfalszowania jego podpisu na deklaracjach wekslowych. Zachowanie takie nie jest natomiast objęte żądaniem nakazania zaniechania działań czy też usunięcia skutków naruszeń dóbr osobistych powodów. Pozwany zaprzeczył zresztą, aby takie działanie miało miejsce. Jak wynika natomiast z przedłożonego do akt protokołu przesłuchania pozwanego S. G. przez pracowników US, powziął on informacje dotyczące rzekomo przestępczej działalności Prezesa, które uzyskał w trakcie spotkania ze współnikami (...) (bez udziału powoda) dnia 10 maja 2013 r., w obecności adwokata i sporządzonego przez niego na tą okoliczność protokołu, oraz na podstawie zeznań złożonych przez współpracownika (...) w firmie adwokackiej (...) i spółka. Pozwany S. G. nie podał jednak, aby informacje te uzyskał bezpośrednio od pozwanego K. H.. Tym samym nieudowodnione są twierdzenia pozwu, że pozwany K. H. wywierał wpływ na pozwanego S. G., czy był autorem pism czy wniosków składanych przez ww. pozwanego.

Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że pomimo wezwania powodów do sprecyzowania podstawy faktycznej żądania, nie sprostali oni temu wezwaniu. Nie można bowiem uznać za wystarczające wskazanie przez nich wyłącznie żądania pozwu, które nie zostało poparte twierdzeniami dotyczącymi konkretnych działań, jakich miałyby się dopuścić pozwany K. H. skutkujących naruszeniem dóbr osobistych. Powodowie wskazywali bowiem jedynie ogólnie, że pozwany wielokrotnie naruszył ich dobra osobiste poprzez rozpowszechnianie fałszywych informacji o projektach wynalazczych współautorstwa powodów i spadkodawcy powodów – L. Ł. w szczególności dotyczących rzekomej nierzetelności projektów, wprowadzania w błąd co do ich autorstwa, podważania wartości rynkowej praw własności przemysłowej, działania na szkodę spółki (...) oraz fałszowania dokumentów bądź przedstawiania nierzetelnych dokumentów. Jako dowód powodowie wskazywali akta postępowania Sądów Rejonowych i Okręgowych, które zostały oddalone jako niespełniające wymagań postępowania cywilnego. Sąd Okręgowy podkreślił, że udział pozwanego ad. 2 w postępowaniach sądowych wynikał z faktu, że jest on profesjonalnym pełnomocnikiem (adwokatem), a wszelkie działania podejmował wyłącznie w imieniu i na rzecz podmiotów, które reprezentował. Jego działania miały na celu ochronę interesów (...) spółki (...) i innych spółek z grupy (...). Pozwany ad. 2 nie kwestionował - wbrew twierdzeniom powodów - autorstwa patentów opartych na rozwiązaniu (...), a wywodzone przez niego roszczenia wywodziły się z poszczególnych praw i zgłoszeń patentowych, a zatem kwestionowanie ich byłoby działaniem wbrew interesom spółek.

Także zarzut powodów odnoszący się do kwestionowania przez pozwanego ad. 2 wartości praw patentowych nie może się ostać. Powodowie odnosili się do postępowania toczącego się przez Sądem Okręgowym w J. pod sygn. akt (...), które - jak wynika z wniesionych zarzutów - nie dotyczy kwestionowania wartości praw patentowych, a odparcia roszczeń powodów w tym postępowaniu o zapłatę należności, które spółka (...) reprezentowana przez pozwanego ad. 2 uważa za niezasadne. Zawarte w zarzutach twierdzenia pozwanego ad. 2 nie mogą być także traktowane jako naruszające dobra osobiste powodów. W piśmie przedstawione zostały okoliczności zawarcia umowy o dzieło będącej przedmiotem postępowania oraz kondycja majątkowa spółki (...), a także okoliczność, że L. Ł. w udzielonych patentach nie został wymieniony jako twórca. Pozwany ad. 2 formułując zarzuty powołał ww. okoliczności w celu obrony interesów reprezentowanej przez siebie spółki oraz przedstawił stosowne dokumenty.

Sąd Okręgowy podkreślił, że jak wynika z ustalonego stanu faktycznego oraz twierdzeń pozwanego ad. 2, działania ww. pozwanego pozbawione są elementów mogących świadczyć o podawaniu przez niego informacji, które mogłyby naruszać dobra osobiste powodów. Wskazane przez powodów dowody mające potwierdzać bezprawne zachowanie

pozwanego ad. 2 nie pochodzą od niego i nie zostały przez niego sporządzone. Część z nich, to jest akta postępowań sądowych, nie została ponadto dopuszczona przez Sąd Okręgowy, ale powołane przez powodów dokumenty, jako sporządzone przez osoby trzecie lub właściwe organy nie mogą stanowić dowodu na okoliczność podjęcia przez pozwanego ad. 2 działań bezprawnych.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż roszczenie powodów dotyczące ochrony dóbr osobistych skierowane przeciwko pozwanemu ad. 2 nie tylko nie zostało w żaden sposób udowodnione, ale także powodowie nie sprecyzowali jakie dobra i względem którego z powodów zostały przez tego pozwanego naruszone.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie zostało także udowodnione, zarówno co do zasady, jak i wysokości, roszczenie o zapłatę kwoty 1.800.000 zł. Brak podstaw odpowiedzialności pozwanego ad. 2 jest wynikiem braku uzasadnienia, a przede wszystkim udowodnienia, aby doszło do naruszeń dóbr osobistych. Niezależnie od tego, powodowie nie wykazali zasadności żądania co do jego wysokości twierdząc, że wysokość zadośćuczynienia powinna odpowiadać wartości praw do dwóch patentów, a ich wartość obliczona została jako równowartość wynagrodzenia z umów o dzieło. Podnieść należy, że pomiędzy ewentualną krzywdą z tytułu naruszenia dóbr osobistych a wartością prawa patentowego nie zachodzi związek, na podstawie którego możnaby ustalić wartość rzekomej krzywdy na podstawie wartości prawa patentowego.

Pozwany ad. 3 S. G. (1)

Odnosząc się do pozwanego S. G. wskazać należy, że pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 9 grudnia 2020 r. wskazał, iż został on pozwany jedynie w celu ustalenia, że na deklaracji wekslowej nie figuruje jego podpis. Przede wszystkim pełnomocnik wskazał jednak, że pozwany nie podawał nieprawdziwych informacji na temat powoda P. Ł., pomimo iż w uzasadnieniu pozwu powodowie podnosili, że ich dobra osobiste zostały wielokrotnie naruszone przez tego pozwanego w szczególności poprzez rozpowszechnianie przez niego fałszywych informacji o projektach wynalazczych współautorstwa powodów i spadkodawcy powodów L. Ł., w szczególności dotyczących rzekomej nierzetelności projektów, wprowadzania w błąd co do ich autorstwa, podważania wartości rynkowej praw własności przemysłowej, działania na szkodę spółki (...) i fałszowania dokumentów bądź przedstawiania nierzetelnych dokumentów. Skoro powodowie ostatecznie wycofali swoje twierdzenia, którym zresztą przeczył ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny, w stosunku do pozwanego S. G. pozew należało oddalić.

Z uwagi na brak naruszenia dóbr osobistych powodów przez pozwanych, jak i brak bezprawności działań strony pozwanej ad. 1, które w ocenie powodów miały prowadzić do naruszenia ich dóbr osobistych, powództwo jako bezzasadne musiało ulec oddaleniu w całości.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.102 kpc i przedstawił w uzasadnieniu motywy swojego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

W punkcie III Sąd Okręgowy przyznał od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz pełnomocnika z urzędu radcy prawnego N. R. kwotę 11.520 zł (wynagrodzenie taryfowe w sprawie o ochronę dóbr osobistych – 720 zł i o zapłatę – 10.800 zł) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu uzasadniając motywy swojego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Apelację w sprawie wniósł powód P. Ł. zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo, to jest w punkcie 1 zarzucając naruszenie:

a) przepisów postępowania skutkujące nieważnością postępowania, to jest art.133 § 1 k.p.c., art.,135 § 1 k.p.c., art.136 § 1 k.p.c. i art. 136 § 2 k.p.c., poprzez nie doręczenia korespondencji powodom, mimo wskazania przez nich w toku sprawy nowych adresów, pod którymi przebywają, co skutkowało pozbawieniem możliwości pozwanego obrony jego praw, co stanowi przyczynę nieważności postępowania określoną w art. 379 pkt 5 k.p.c.;

b) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 235² § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na bezzasadnym pominięciu prawidłowo zgłoszonego dowodu z zeznań powodów ze względu na ich nieobecność w sytuacji gdy mają one istotne znaczenie dla sprawy i pominięcie tego dowodu wpłynęło na błędne ustalenie stanu faktycznego, w tym w szczególności ustalenie okoliczności przemawiających za wskazaniem, iż Skarb Państwa - Prokuratura Okręgowa w J., Komendant Wojewódzki Policji we W. i K. H. (1) podejmowali czynności godzące w dobra osobiste powoda;

c) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 235² ust. 1 pkt. 2), 3) i 5) k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na bezzasadnym pominięciu prawidłowo zgłoszonego dowodu z zeznań świadków M. Z. (2), prof. dr hab. inż. M. D., dr hab. inż. A. R. jako nieprzydatnego i zmierzającego do przedłużenia postępowania w sytuacji gdy mają one istotne znaczenie dla sprawy i pominięcie tego dowodu wpłynęło na błędne ustalenie stanu faktycznego, w tym w szczególności ustalenie okoliczności przemawiających za wskazaniem, iż Skarb Państwa - Prokuratura Okręgowa w J., Komendant Wojewódzki Policji we W. i K. H. (1) podejmowali czynności godzące w dobra osobiste powoda;

c) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 235² §1 pkt. 2) 3) i 5) k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na bezzasadnym pominięciu prawidłowo zgłoszonego dowodu z opinii biegłych w sytuacji gdy ma one istotne znaczenie dla sprawy i pominięcie tego dowodu wpłynęło na błędne ustalenie stanu faktycznego, w tym ustalenie iż po stronie powodów doszło do uszczerbku na zdrowiu psychicznym powodów i został on spowodowany przez niezgodne z prawem działania organów władzy publicznej oraz w naruszenie dóbr osobistych powodów przez pozwanych: Skarb Państwa - Prokurator Okręgowy w J. oraz Skarb Państwa - Komendanta Wojewódzkiego Policji we W., jak również na okoliczność określenia wysokości renty;

d) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 235⁽²⁾ §1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie polegające na bezzasadnym pominięciu prawidłowo zgłoszonego dowodu z akt spraw sądowych prowadzonych przez Sądy Rejonowy i Okręgowy w J. (Wydziały Gospodarcze i Karne), przez Prokuraturę Okręgową w J. i z akt Sądu Okręgowego L. w sytuacji gdy mają one istotne znaczenie dla sprawy i pominięcie tego dowodu wpłynęło na błędne ustalenie stanu faktycznego, w tym w szczególności ustalenie okoliczności przemawiających za wskazaniem, iż Skarb Państwa - Prokuratura Okręgowa w J., Komendant Wojewódzki Policji we W. i K. H. (1) podejmowali czynności godzące w dobra osobiste powoda;

e) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 233 §1 k.p.c., przez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, polegającą na uznaniu, iż działania Prokuratury Okręgowej w J. oraz Komendanta Wojewódzkiego Policji - w szczególności obejmujące wydanie i zrealizowanie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu we W. nie stanowiły dolegliwości tak głębokich, żeby stanowiły naruszenie dobra osobistego powoda;

f) prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 233 §1 k.p.c., przez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, polegającą na pominięciu analizy następujących wniosków dowodowych przy ocenie stanu faktycznego:

- wniosek o wyłączenie prokuratora z 4 października 2018 r. w związku z wydaniem postanowienia o wydaniu rzeczy i o przeszukaniu;

- odmowa o wyłączenie ze śledztwa prokuratora z 14 grudnia 2018 r.;

- punkt 11 aktu oskarżenia z 2 czerwca 2017 r. w postępowaniu karnym wszczętym przez Sąd Okręgowy w J. o sygn. akt (...)

- pismo z postępowania o sygn. akt (...) Sądu Okręgowego L.

i w efekcie skutkującą błędną oceną, iż działania Prokuratury Okręgowej w J. oraz Komendanta Wojewódzkiego Policji - w szczególności obejmujące wydanie i zrealizowanie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu we W. nie stanowiły dolegliwości tak głębokich, żeby stanowiły naruszenie dobra osobistego powoda;

- prawa procesowego mogące mieć wpływ na wynik sprawy, to jest art. 327¹§1 k.p.c., art. 328 § 1, art. 328 § 2 k.p.c. i art.329 § 1 k.p.c. poprzez przytoczenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jedynie części przepisów prawa będących podstawą rozstrzygnięcia, przy braku wyjaśnienia podstawy prawnej orzeczenia oraz poprzez lakoniczność uzasadnienia w zakresie powództwa głównego.

W rezultacie powód wniósł o uchylenie wyroku, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazywanie do ponownego rozpoznania sądowi I instancji oraz o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu za każdą z instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie postępowania.

W razie oddalenia bądź odrzucenia apelacji – powód wniósł o odstąpienie od obciążenia go kosztami procesu.

Pozwany Skarb Państwa wniósł odpowiedź na apelację domagając się oddalenia apelacji i zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny podziela dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę materiału dowodowego, znajdującą podstawę w dyrektywach oceny dowodów zawartych w treści art. 233 § 1 k.p.c., oraz ustalony stan faktyczny i przyjmuje je za własne.

Sąd Apelacyjny podziela także wnioski wyprowadzone przez Sąd Okręgowy na podstawie ustalonego stanu faktycznego.

Analizę zaskarżonego wyroku w kontekście treści apelacji Sąd Apelacyjny rozpocznie od uwagi odnoszącej się do roli i znaczenia w procesie pozwanego S. G.. Otóż, powodowie w pozwie na płaszczyźnie ogólnego opisu roszczeń nie wyodrębniali roli ww. pozwanego. Natomiast z uzasadnienia pozwu wynikało, że rola ww. pozwanego jest zupełnie odmienna od ról pozwanych K. H., czy Skarbu Państwa. W istocie poza jednym zdarzeniem faktycznym – to jest przesłuchaniem pozwanego S. G. w Urzędzie Skarbowym, ww. pozwany nie występuje w okolicznościach faktycznych w których miałby uczestniczyć lub przynajmniej współuczestniczyć w naruszaniu dóbr osobistych powodów. A co do nieczytelnego podpisu pod deklaracją wekslową, w związku z czym powodowie domagali się ustalenia, że to nie jest podpis pozwanego S. G. to ani powodowie, ani pozwani w tym pozwany S. G. nie twierdzą, że to jest jego (to jest pozwanego S. G.) podpis.

Ww. uwaga odnosząca się do sytuacji procesowej pozwanego S. G. jest istotna o tyle, że powód P. Ł. zaskarżył w całości wyrok oddalający powództwo, a zatem także w zakresie roszczeń przeciwko ww. pozwanemu. Tymczasem ani w zarzutach apelacji, ani w jej uzasadnieniu nie zostały przedstawione argumenty potwierdzające wadliwość wyroku w zakresie dotyczącym pozwanego S. G. z przyczyn, które miałyby się odnosić do niego.

Omówienie zarzutów apelacji należy rozpocząć od najdalej idącego zarzutu apelacji jakim jest zarzut nieważności postępowania z uwagi na brak doręczenia korespondencji powodom i kontynuowanie procesu pomimo niestawiennictwa powodów na terminie rozprawy.

Ww. zarzut został przedstawiony w apelacji w oderwaniu od rzeczywistego przebiegu zdarzeń. Otóż wbrew temu co napisano w apelacji, Sąd Okręgowy starał się doręczyć powodom zawiadomienia i wezwania na rozprawę na wszystkie

adresy, które były mu znane. Co więcej, rozprawa w dniu 7 kwietnia 2021 r. została odroczonej w celu doręczenia zawiadomienia powódce E. Ł. na kolejny podany przez nią adres. Trudno zatem wyobrazić sobie co Sąd Okręgowy miał jeszcze zrobić dodatkowo i to w sytuacji, gdy rzekomo wadliwe doręczenia dotyczyło też apelującego, którego pełnomocnik był obecny na każdej rozprawie.

W efekcie nie można podzielić zarzutu naruszenia art.235² § 1 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z zeznań powodów. Skoro powodowie nie stawiali się na rozprawach to Sąd Okręgowy zasadnie pominął dowód z ich przesłuchania.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji co do uznania za zbędne przeprowadzenia dowodu z zeznań zgłoszonych świadków. Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na wydanie wyroku w sprawie. Podkreślenia w szczególności wymaga, że postać rzekomego naruszenia dóbr osobistych powodów nie polega na tym, że do ich naruszenia dochodziło w trakcie prywatnych rozmów. Do naruszenia ww. dóbr miało według powodów dojść w czasie wykonywania obowiązków urzędowych przez pozwane jednostki organizacyjne Skarbu Państwa i obowiązków zawodowych przez pozwanego K. H.. Punktem wyjścia jest zatem ustalenie postaci tych naruszeń i dopiero wtedy można rozważać czy i w jakim zakresie przydatne do rozstrzygnięcia będą zeznania świadków. Skoro w procesie powodowie nie tylko nie wykazali, ale wręcz nie wskazali kiedy i w trakcie jakich czynności ww. pozwani naruszyli ich dobra osobiste to przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków było zbędne.

Analogicznie należy ocenić zarzut dotyczący pominięcia dowodu z opinii biegłego w zakresie uszczerbku na zdrowiu. Przy czym, jeżeli w ramach bezzasadności wniosku możliwe było stopniowanie poziomu ww. bezzasadności to bezzasadność ww. wniosku dowodowego jest jeszcze bardziej oczywista. Nie można bowiem przeprowadzać dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność wpływu naruszenia dobra osobistego na zdrowie powodów bez uprzedniego ustalenia, że doszło do naruszenia dóbr osobistych i że naruszenie było bezprawne. Skoro ww. okoliczności nie zostały wykazane to oczywistym było, że Sąd Okręgowy winien pominąć wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

Bezzasadny jest zarzut pominięcia dowodu ze zgłoszonych akt spraw. Przy ocenie tego zarzutu Sąd Apelacyjny pomija nawet utrwaloną linię orzecznictwa, iż dowód z akt sprawy nie jest dopuszczalny lub jest dopuszczalny w wyjątkowych sytuacjach, a okoliczności sprawy nie potwierdzają, aby taka wyjątkowa sytuacja występowała.

Bezzasadność tego zarzutu uzasadniona jest tym, że powodowie poprzestali na bardzo ogólnej płaszczyźnie przedstawienia zarzutów co do zachowania ww. pozwanych (to jest Skarbu Państwa i K. H., bo co do pozwanego S. G. to w ogóle nie wskazali w jakich okolicznościach miałyby naruszać ich dobra osobiste). W dokumentach, które zostały dołączone do akt sprawy brak jest sformułowań, czy wypowiedzi, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako naruszające dobra osobiste powodów, więc jeżeli powodowie mieli wiedzę, że w innych dokumentach takie wypowiedzi się znajdują to powinni to przedstawić w sposób konkretny.

Jako oczywiście bezzasadny zarzut należy ocenić zarzut naruszenia art. 233 §1 k.p.c., poprzez uznanie, iż działania jednostek organizacyjnych pozwanego Skarbu Państwa w tym te obejmujące wydanie i zrealizowanie postanowienia o wydaniu rzeczy i przeszukaniu nie stanowiły dolegliwości tak głębokich, żeby stanowiły naruszenie dobra osobistego powoda. Ww. postanowienie nie dotyczyło rzeczy osobistych, których sam fakt zabrania mógł spowodować u powodów jakieś osobiste odczucia. Była to dokumentacja związana z funkcjonowaniem spółki kapitałowej. Powodowie nie wskazywali także, aby w trakcie realizacji postanowień ww. postanowienia wystąpiły okoliczności uzasadniające twierdzenia o naruszeniu dóbr osobistych.

Nie można także podzielić zarzutu naruszenia art. 233 §1 k.p.c., przybierającą postać pominięcia analizy wymienionych w apelacji dokumentów, ponieważ Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego i w okolicznościach sprawy nie występowała konieczność indywidualnego omówienia każdego zgłoszonego dokumentu, skoro przyczyny dla których ww. dokumenty nie mogły prowadzić do ich odmiennej oceny są takie same.

Nie można także podzielić zarzutu naruszenia art. 327¹§1 k.p.c., art. 328 § 1, art. 328 § 2 k.p.c. i art.329 § 1 k.p.c. poprzez przytoczenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jedynie części przepisów prawa będących podstawą

rozstrzygnięcia, przy braku wyjaśnienia podstawy prawnej orzeczenia oraz poprzez lakoniczność uzasadnienia w zakresie powództwa głównego.

Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia dyspozycję ww. przepisów i w pełni poddaje się kontroli instancyjnej.

W rezultacie Sąd Apelacyjny – jak już wyżej wskazano – w pełni podziela zastosowaną przez Sąd Okręgowy wykładnię przepisów prawa materialnego, która doprowadziła Sąd Okręgowy do oddalenia powództwa w całości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 kpc oddalił apelację powoda P. Ł. jako bezzasadną.

W punkcie 2 wyroku Sąd Apelacyjny na zasadzie art.102 kpc odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania apelacyjnego z przyczyn analogicznych do przyczyn wskazanych przez Sąd Okręgowych.

W punkcie 3 wyroku Sąd Apelacyjny przyznał pełnomocnikowi powoda - radcy prawnemu N. R. kwotę 8640 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, na którą złożyły się kwoty: 8100 zł za prowadzenie sprawy w zakresie roszczenia o zapłatę i 540 zł za prowadzenie sprawy za roszczenie o ochronę dóbr osobistych.